

Obraćanje visokog predstavnika, Paddy Ashdowna na svečanosti obilježavanja 60. godišnjice Ujedinjenih naroda u Katedrali sv. Pavla

– uporediti tekst sa govorom –

Vaše Visočanstvo, premijeru, ambasadori, dame i gospodo:

Prošlo je šest decenija od osnivanja Ujedinjenih naroda u tada ratom razorenem svijetu.

Nikada više, zahtijevali su ljudi.

Članovi prvog zasjedanja Generalne skupštine održanog ovdje u Londonu, odgovarajući na taj poziv, dali su sebi zadatak da nađu novi i bolji način rješavanja globalnih problema, da izgrade novi svjetski poredak na ruševinama starog.

Šezdeset godina kasnije, svijet se izmijenio. Ali potreba je isto toliko relevantna kao i uvijek.

Hladni rat je bio i prošao. A broj demokratskih sistema, naroda i članova Ujedinjenih naroda se umnožio.

Globalizacija je proširila mogućnosti.

Ali je isto tako proširila i prijetnju.

Međunarodna trgovina ljudima, oružjem i drogom. Klimatske promjene. HIV/AIDS.

I naravno, prijetnja terorizma, koju ovaj grad dobro poznaje.

Bit ćemo sretni ako Ujedinjeni narodi dostignu 70 godina a da se ne budu morali suočiti sa stvarnom prijetnjom nuklearnog, kemijskog ili biološkog terorizma.

Prema tome, opasnosti možda jesu nove.

Ali i sa izazovima našeg vremena možemo se suočiti jedino ako budemo osnaživali instrumente globalne uprave, a ne slabili ih.

“Mi narodi...” – uvodne riječi Povelje UN-a – predstavljaju izraz našeg zajedničkog ljudskog naslijeđa i sudbine koju svi dijelimo, i koji su isto toliko relevantni danas kao i onda kada su ove riječi napisane prvi put.

Ujedinjeni narodi nisu uvijek ostvarivali nade koje su otjelovljene u njenoj Povelji.

U Bosni i Hercegovini kao i drugim mjestima, UN nije uspio spriječiti rat koji je odnio četvrt miliona života – uprkos, kao i često ranije, hrabrim naporima njegovih mirotvoraca, od kojih su mnogi bili Britanci, kojima danas također trebamo odati priznanje.

Jedna od lekcija koju smo naučili iz ovoga jeste da kada aktivnosti unutar države toliko krše međunarodne zakone da predstavljaju prijetnju miru na širem području onda međunarodna zajednica ima dužnost, i moralnu i praktičnu, da se umiješa i zaustavi ih.

Niko ne može dovoditi u pitanje potrebu da se Ujedinjeni narodi reformiraju.

Ali isto tako niko ne može dovoditi u pitanje centralnu ulogu koju su imali u miru današnjice – ili ulogu koju moraju igrati ako želimo da osiguramo mir za naše sutra.

Prije šezdeset godina ova katedrala je stajala prkosna i veličanstvena, nedirnuta i istrajna usred ruševina od bombi svuda oko nje.

Danas vrijednosti na kojima počivaju Ujedinjeni narodi stoje prkosno i istrajno. I treba da obnovimo našu vjeru u njih; i naše opredjeljenje da ih bolje podržavamo – jer ove vrijednosti će biti jednako potrebne i u decenijama koje su pred nama.